

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal,
precum și a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 39 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se poate adăuga un spor de până la o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite, fără ca acest spor să depășească jumătate din pedeapsa stabilită ca fiind cea mai grea;”

2. La articolul 65, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii se suspendă și executarea pedepselor accesorii.”

3. La articolul 154, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, a celor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile, precum și a infracțiunii de pornografie infantilă, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.”

4. La articolul 202, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Vătămarea fătului în timpul sarcinii, care a împiedicat instalarea vieții extrauterine se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

5. La articolul 211, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pedepsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

- a) fapta a fost săvârșită în condițiile art. 210 alin. (1);
- b) fapta a fost săvârșită de către un funcționar public în exercițiul atribuțiilor de serviciu;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) fapta a fost săvârșită de un membru de familie al minorului;
- e) fapta a fost săvârșită de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul, ori de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului.”

6. După articolul 216 se introduce un nou articol, art.216¹, cu următorul cuprins:

„Art.216¹.- Folosirea prostituției infantile

Întreținerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituția se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”

7. Articolul 217 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.217.- Sanționarea tentativei

Tentativa la infracțiunile prevăzute în art.209 - 211, art.213 alin.(2), art.216 și art.216¹ se pedepsește.”

8. La articolul 218 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) victima este un minor;”

9. La articolul 219 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) victima este un minor;”

10. La articolul 220, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Fapta prevăzută în alin.(1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic ori ca urmare a unei situații de dependență;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(4) Fapta prevăzută în alin.(1) și (2) se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

a) minorul este membru de familie;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.”

11. La articolul 220, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin.(1) - (4) se pedepsește.”

12. La articolul 221, după litera c) a alineatului (2) se introduce o nouă literă, lit.d), cu următorul cuprins:

„d) fapta a pus în pericol viața minorului.”

13. La articolul 221, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) și (2) se pedepsește.”

14. După articolul 256 se introduce un nou capitol, Capitolul VI, care cuprinde articolul 256¹, cu titlul, denumirea marginală și următorul cuprins:

„Capitolul VI - Infracțiuni care au produs consecințe deosebit de grave

Faptele care au produs consecințe deosebit de grave

Art.256¹ - Dacă faptele prevăzute în art.228, art.229, art.233, art.234, art.235, art.239, art.242, art.244, art.245, art.247, art.249 - 251 au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu jumătate.”

15. La articolul 336, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.336.- (1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.”

16. După articolul 336 se introduce un nou articol, articolul 336¹, cu denumirea marginală:

„Consumul de alcool sau de alte substanțe ulterior producerii unui accident de circulație

Art.336¹.- (1) Fapta conducătorului unui vehicul sau a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, ori a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a consuma alcool, produse ori substanțe stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora, după producerea unui accident de circulație care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, până la recoltarea probelor biologice, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Nu constituie infracțiune consumul de medicamente cu efecte similare produselor sau substanțelor stupefiante, după producerea accidentului de circulație și până la sosirea poliției la fața locului, dacă acestea sunt administrate de personal medical autorizat, în cazul în care acestea sunt impuse de starea de sănătate sau de vătămarea corporală a conducătorului auto.”

17. La articolul 374, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Producerea, deținerea, procurarea, stocarea, expunerea, promovarea, distribuirea, precum și punerea la dispoziție, în orice mod, de materiale pornografice cu minori, se pedepsesc cu închisoarea de la un an la 5 ani.”

18. La articolul 374, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin.(1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cu pedeapsa prevăzută la alin.(1) se pedepsește și îndemnarea sau recrutarea unui minor în scopul participării lui în cadrul unui spectacol pornografic, obținerea de foloase de pe urma unui astfel de spectacol în cadrul căruia participă minori sau exploatarea unui minor în orice alt fel pentru realizarea de spectacole pornografice.

(1²) Vizionarea de spectacole pornografice în cadrul cărora participă minori se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.”

19. La articolul 374, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Dacă faptele prevăzute la alin.(1), (1¹), (1²) și (2) au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

- a) de către un membru de familie;
- b) de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul sau de o persoană care a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului, limitele speciale ale pedepselor se majorează cu o treime.”

20. La articolul 374, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prin materiale pornografice cu minori se înțelege orice material care prezintă un minor ori o persoană majoră drept un minor, având un comportament sexual explicit sau care, deși nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un astfel de comportament, precum și orice reprezentare a organelor genitale ale unui copil cu scop sexual.”

Art.II.- Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 5 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 25, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art.16 alin.(1) lit.b) teza întâi, lit.e), f), i) și j)), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art.486 alin.(2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.”

2. La articolul 36, alineatul (1) literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Competența tribunalului

Art.36.- (1) Tribunalul judecă în primă instanță:

a) infracțiunile prevăzute de Codul penal la art.188-191, art.209 -211, art.254, art.256¹, art.263, art.282, art.289-294, art.303, 304, 306, 307, 309, 345, 346, 354 și art.360-367;

b) infracțiunile comise cu intenție depășită care au avut ca urmare moartea unei persoane, precum și cele comise cu intenție în al căror conținut intră omorul, ca element constitutiv sau ca circumstanță agravantă.”

3. După articolul 42 se introduce un nou articol, articolul 42¹, cu următorul cuprins:

„Competența în cazuri speciale

Art.42¹.- (1) Dacă un judecător care funcționează la judecătorie, tribunal sau curte de apel are calitatea de suspect sau inculpat într-o cauză penală de competența curții de apel în circumscripția căreia se află instanța la care își desfășoară activitatea, procurorul va sesiza una dintre curțile de apel învecinate celei în a cărei circumscripție se află instanța la care judecătorul își desfășoară activitatea.

(2) În cazul în care un judecător care funcționează la judecătorie, tribunal sau curte de apel are calitatea de persoană vătămată, parte civilă sau parte responsabilă civilmente într-o cauză penală de competența uneia dintre instanțele judecătorești din circumscripția aceleiași curți de apel, procurorul poate sesiza una dintre instanțele judecătorești de același grad din circumscripția oricăreia dintre curțile de apel învecinate.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în cazul procurorilor.”

4. La articolul 45, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.45.- (1) Reunirea cauzelor se poate dispune la cererea procurorului, a părților, a persoanei vătămate și din oficiu de către instanța competentă.”

5. La articolul 56 alineatul (3), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 188 – 191, art. 257, art. 276, art.277, art.279 - 283 și art.289-294 din Codul penal;

c) în cazul infracțiunilor comise cu intenție depășită care au avut ca urmare moartea unei persoane, precum și al celor comise cu intenție în al căror conținut intră omorul, ca element constitutiv sau ca circumstanță agravantă;”

6. La articolul 56, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Urmărirea penală se efectuează obligatoriu de către procurorul de la parchetul de pe lângă curtea de apel în cazul infracțiunii prevăzute de art. 301 din Codul penal și, respectiv, de către procurorul de la Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în cazul infracțiunilor săvârșite de judecătorii de la curțile de apel și de procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe.”

7. La articolul 59, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.59.- (1) Când anumite acte de urmărire penală trebuie să fie efectuate în afara razei teritoriale în care se face urmărirea, procurorul sau, după caz, organul de cercetare penală poate să le efectueze ori poate dispune efectuarea lor prin comisie rogatorie sau prin delegare.”

8. La articolul 68, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Când pentru soluționarea abținerii sau a recuzării nu poate fi desemnat un judecător din cadrul aceleiași instanțe sau, în cazul instanțelor organizate pe secții, din cadrul aceleiași secții și nici din cadrul unei secții cu aceeași specializare, cererea se soluționează de un judecător de la instanța ierarhic superioară.

(9) La instanțele care nu sunt organizate pe secții, în cazul în care se admite abținerea sau recuzarea și nu se poate desemna un judecător de la instanța competentă pentru soluționarea cauzei, judecătorul de la instanța ierarhic superioară desemnează o altă instanță egală în grad cu instanța în fața căreia s-a formulat declarația de abținere sau cererea de recuzare, din circumscripția aceleiași curți de apel sau din circumscripția unei curți de apel învecinate.”

9. La articolul 68, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin.(9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) În cazul în care se admite abținerea sau recuzarea, dacă instanța competentă pentru soluționarea cauzei este organizată pe secții și nu se poate desemna un judecător de la secția corespunzătoare a acestei instanțe, soluționarea cauzei se realizează de o altă secție a aceleiași instanțe, care are aceeași specializare. Dacă nu există o secție cu aceeași specializare, judecătorul de la instanța ierarhic superioară desemnează o altă instanță egală în grad cu instanța în fața căreia s-a formulat declarația de abținere sau cererea de recuzare, din circumscripția aceleiași curți de apel sau din circumscripția unei curți de apel învecinate.”

10. La articolul 68, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Dispozițiile alin.(8) - (9¹) se aplică în mod corespunzător și în cazul soluționării abținerii sau recuzării judecătorului care face parte din completul de judecată.”

11. La articolul 72, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.72.- (1) Strămutarea poate fi cerută de părți, de persoana vătămată sau de procuror.”

12. La articolul 75, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Când strămutarea se dispune în cursul procedurii de cameră preliminară, judecarea cauzei se efectuează de către instanța la care s-a strămutat cauza, iar procurorul căruia i-a fost restituit dosarul, dacă dispune din nou trimiterea în judecată, va sesiza tot instanța la care s-a strămutat cauza, cu excepția situației în care aceasta nu mai este competentă.”

13. La articolul 90, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) în cursul procedurii în camera preliminară și în cursul judecății în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani.”

14. Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.113.- Protecția persoanei vătămate și a părții civile

Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege referitoare la statutul de martor amenințat sau vulnerabil ori pentru protecția vieții private sau a demnității, organul de urmărire penală poate dispune față de persoana vătămată ori față de partea civilă măsurile de protecție prevăzute la art.124 - 130, care se aplică în mod corespunzător.”

15. La articolul 124, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Martorului minor care la data audierii nu a împlinit vârsta de 14 ani nu i se comunică obligațiile prevăzute la art.120 alin.(2) lit.d) și nu depune jurământ, dar i se atrage atenția să spună adevărul.”

16. La articolul 138, alineatele (12) și (13) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(12) Prin livrare supravegheată se înțelege tehnica de supraveghere și cercetare prin care se permit intrarea, circulația sau ieșirea de pe teritoriul țării a unor bunuri în privința cărora există o suspiciune cu privire la caracterul ilicit al deținerii sau obținerii acestora, sub supravegherea ori cu autorizarea autorităților competente, în scopul investigării unei infracțiuni sau al identificării persoanelor implicate în săvârșirea acesteia.

(13) Prin supraveghere tehnică se înțelege utilizarea uneia dintre metodele prevăzute la alin. (1) lit.a) - d).”

17. La articolul 142, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de orice tip de comunicare sunt obligați să colaboreze cu organele de urmărire penală, cu autoritățile prevăzute la alin. (1), în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică.”

18. La articolul 144, denumirea marginală și alin.(1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.144 - Prolungirea măsurii supravegherii tehnice

(1) Măsura supravegherii tehnice poate fi prelungită, pentru motive temeinic justificate, de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța competentă, la cererea motivată a procurorului, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.139, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.”

19. După articolul 146 se introduce un articol nou, articolul 146¹, cu următorul cuprins:

„Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane

Art.146¹.- (1) Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate se poate dispune de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea, cu privire la tranzacțiile financiare ale făptuitorului, suspectului, inculpatului sau ale oricărei persoane care este bănuită că realizează asemenea operațiuni cu făptuitorul, suspectul sau inculpatul, dacă:

a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni;

b) măsura este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor sau a probelor ce urmează a fi obținute ori gravitatea infracțiunii;

c) probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.

(2) Obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ce urmează a fi efectuate poate fi dispusă pe o durată de cel mult 30 de zile de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a întocmit propunerea, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin.(1).

(3) Dispozițiile art.140 alin.(2)-(9) se aplică în mod corespunzător.

(4) Mandatul prin care este autorizată obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ce urmează a fi efectuate poate fi prelungit în condițiile art.144, durata totală a măsurii neputând depăși, în aceeași cauză și cu privire la aceeași persoană, 6 luni.

(5) În cazurile în care există urgență, iar obținerea mandatului în condițiile alin.(1) sau (2) ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor ori ar pune în pericol siguranța victimei sau a altor persoane și sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin.(1) sau, după caz, alin.(2), procurorul poate dispune obținerea datelor privind tranzacțiile financiare efectuate sau care urmează a fi efectuate. Dispozițiile art.141 se aplică în mod corespunzător.

(6) Este interzisă obținerea datelor privind tranzacțiile financiare dintre avocat și suspect, inculpat sau orice altă persoană pe care acesta o apără, cu excepția situațiilor în care există date că avocatul săvârșește sau pregătește săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art.139 alin.(2).

(7) Instituțiile de credit sau entitățile financiare care efectuează tranzacțiile financiare sunt obligate să predea înscrisurile sau informațiile la care se face referire în mandatul dispus de judecător sau în autorizația emisă de procuror.

(8) După efectuarea activităților autorizate, procurorul îl informează, în cel mult 10 zile, în scris, pe fiecare subiect al unui mandat, despre măsura ce a fost luată în privința sa. După momentul informării, persoana ale cărei tranzacții financiare au fost vizate de această măsură are dreptul de a lua cunoștință de activitățile efectuate.

(9) Dispozițiile art.145 alin.(4) și (5) se aplică în mod corespunzător.”

20. La articolul 147, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Măsura poate fi prelungită în condițiile art.144, durata totală a măsurii neputând depăși, în aceeași cauză și cu privire la aceeași persoană, 6 luni.”

21. La articolul 151, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.151.- (1) Livrarea supravegheată poate fi autorizată, prin ordonanță, de către procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, la solicitarea instituțiilor sau organelor competente, cu sau fără sustragerea ori substituirea totală sau parțială a bunurilor care fac obiectul livrării.”

22. La articolul 151, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Livrarea supravegheată poate fi realizată pe teritoriul țării numai dacă procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală se asigură că autoritățile care au, potrivit legii, atribuții în legătură cu verificarea sau supravegherea intrării, circulației sau ieșirii de pe teritoriul țării a bunurilor vizate:

- a) păstrează confidențialitatea activităților desfășurate;
- b) garantează supravegherea permanentă a transportului ilegal sau suspect.”

23. La articolul 151, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Dacă presupune activități transfrontaliere, livrarea supravegheată poate fi realizată în condițiile în care procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală ia măsuri și se asigură ca autoritățile statelor tranzitate:

- a) să fie de acord cu intrarea pe teritoriul acestora a transportului ilegal sau suspect și cu ieșirea acestuia de pe teritoriul statului;
- b) să garanteze faptul că transportul ilegal sau suspect este supravegheat permanent de către autoritățile competente;
- c) să garanteze faptul că procurorul, organele de poliție sau alte autorități de stat competente sunt înștiințate în ceea ce privește rezultatul urmăririi penale împotriva persoanelor acuzate de infracțiuni care au constituit obiectul metodei speciale de cercetare la care se face referire la alin. (1).

.....
 (5) Pentru fiecare livrare supravegheată procurorul emite câte o ordonanță, care trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute la art.286 alin.(2):

- a) numele suspectului sau inculpatului, dacă sunt cunoscute;
- b) motivele concrete care justifică măsura;
- c) indicarea bunurilor care fac obiectul livrării supravegheate și a dovezilor din care rezultă caracterul ilicit al acestora, a bunurilor care urmează a fi sustrase sau substituite, precum și a bunurilor care urmează a le înlocui pe acestea, după caz;
- d) timpul și locul efectuării livrării sau, după caz, itinerariul ce urmează a fi parcurs în vederea efectuării livrării, dacă acestea sunt cunoscute;
- e) modalitățile în care va fi efectuată supravegherea;
- f) datele de identificare a persoanelor autorizate să supravegheze livrarea.”

24. La articolul 153, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.153.- Obținerea de date privind situația financiară a unei persoane

(1) Procurorul poate solicita unei instituții de credit sau oricărei alte instituții care deține date privind situația financiară a unei persoane comunicarea datelor privind existența și conținutul conturilor unei persoane, în cazul în care există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și există temeiuri pentru a se crede că datele solicitate constituie probe.”

25. La articolul 170, alineatele (4) – (6) se abrogă.

26. La articolul 171, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3) - (5), cu următorul cuprins:

„(3) Ordonanța organului de urmărire penală sau încheierea instanței trebuie să cuprindă: numele și semnătura persoanei care a dispus predarea, numele persoanei care este obligată să predea obiectul, înscrisul ori datele informatice, descrierea obiectului, înscrisului sau a datelor informatice ce trebuie predate, precum și data și locul unde trebuie să fie predate.

(4) Dacă organul de urmărire penală sau instanța de judecată apreciază că și o copie a unui înscris sau a datelor informatice poate servi ca mijloc de probă, reține numai copia.

(5) Dacă obiectul, înscrisul sau datele informatice au caracter secret ori confidențial, prezentarea sau predarea se face în condiții care să asigure păstrarea secretului ori a confidențialității.”

27. La articolul 174, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În aceeași cauză, o persoană nu poate avea atât calitatea de expert desemnat de organul judiciar, cât și pe aceea de expert recomandat de unul dintre subiecții procesuali.”

28. La articolul 174, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Nu poate fi desemnată ca expert recomandat de părți în aceeași cauză o persoană care funcționează în cadrul aceleiași instituții medico-legale, institut sau laborator de specialitate cu expertul desemnat de conducerea instituției respective la solicitarea organului judiciar.”

29. La articolul 190, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care persoana examinată nu își exprimă în scris consimțământul și există urgență, iar obținerea autorizării judecătorului în condițiile alin.(4) ar conduce la o întârziere substanțială a cercetărilor, la pierderea, alterarea sau distrugerea probelor, organul de urmărire penală poate dispune, prin ordonanță, efectuarea examinării fizice. Ordonanța organului de urmărire penală, precum și procesul-verbal în care sunt consemnate activitățile desfășurate cu ocazia examinării fizice sunt înaintate de îndată judecătorului de drepturi și libertăți. În cazul în care judecătorul constată că au fost respectate condițiile prevăzute la alin.(2), dispune, prin încheiere motivată, validarea examinării fizice efectuate de organele de urmărire penală. Încălcarea de către organele de urmărire penală a condițiilor prevăzute la alin.(2) atrage excluderea probelor obținute prin examinarea fizică.”

30. La articolul 202, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.202.- (1) Măsurile preventive pot fi dispuse dacă din probe rezultă indicii temeinice că o persoană a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.”

31. La articolul 204, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Soluționarea contestației se face în prezența inculpatului, în afară de cazul când acesta lipsește nejustificat, este dispărut, se sustrage ori din cauza stării sănătății, din cauză de forță majoră sau stare de necesitate nu poate fi adus în fața judecătorului. Se consideră că este prezent și inculpatul privat de libertate care, cu acordul său și în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu și, după caz, și a interpretului, participă la soluționarea contestației prin videoconferință, la locul de deținere.”

32. La articolul 205, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Dispozițiile art.204 alin.(7) se aplică în mod corespunzător.”

33. La articolul 207, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Când constată că au încetat temeiurile care au determinat luarea sau prelungirea măsurii preventive și nu există temeiuri noi care să o justifice ori în cazul în care au apărut împrejurări noi din care rezultă nelegalitatea măsurii preventive, judecătorul de cameră preliminară dispune prin încheiere revocarea acesteia și, după caz, punerea în libertate a inculpatului, dacă nu este arestat în altă cauză.

(6) În tot cursul procedurii de cameră preliminară, judecătorul de cameră preliminară, din oficiu, verifică periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, dacă subzistă temeiurile care au determinat luarea măsurii arestării preventive și a măsurii arestului la domiciliu. Dispozițiile alin.(2)-(5) se aplică în mod corespunzător.”

34. După articolul 208 se introduce un nou articol, art. 208¹, cu următorul cuprins:

„Modificarea conținutului unor măsuri preventive

Art.208¹.-În cadrul procedurii de verificare a măsurilor preventive potrivit art.207 și art.208, se poate dispune și modificarea obligațiilor din conținutul acestora.”

35. La articolul 209, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Suspectul sau inculpatul are dreptul de a-și încunoștința personal avocatul ales sau de a solicita organului de cercetare penală ori procurorului să îl încunoștințeze pe acesta. Modul de realizare a încunoștințării se consemnează într-un proces-verbal. Exercitarea dreptului de a face personal încunoștințarea nu se poate refuza decât pentru motive temeinice, care vor fi consemnate în procesul-verbal.”

36. La articolul 213, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Judecătorul de drepturi și libertăți poate revoca măsura, dacă au fost încălcate dispozițiile legale care reglementează condițiile de luare a acesteia, sau poate modifica obligațiile din conținutul controlului judiciar.”

37. La articolul 213, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea este definitivă.”

38. La articolul 215, alineatele (5) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Dacă s-a impus inculpatului obligația prevăzută la alin.(2) lit.a), câte o copie a ordonanței procurorului ori, după caz, a minutei, se comunică, în ziua emiterii ordonanței sau a pronunțării încheierii, inculpatului, unității de poliție în a cărei circumscripție locuiește, precum și serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, Poliției de Frontieră Române și Inspectoratului General pentru Imigrări, în situația celui care nu este cetățean român, în vederea asigurării respectării de către inculpat a obligației care îi revine. Organele în drept dispun darea inculpatului în consemn la punctele de trecere a frontierei.

.....

(8) În cursul urmăririi penale, procurorul poate dispune, din oficiu sau la cererea motivată a inculpatului, prin ordonanță, impunerea unor noi obligații pentru inculpat ori înlocuirea sau încetarea celor dispuse inițial, dacă apar motive temeinice care justifică aceasta, după ascultarea inculpatului. Împotriva ordonanței procurorului, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, dispozițiile art. 213 aplicându-se în mod corespunzător.”

39. La articolul 215, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Dispozițiile alin. (8) sunt aplicabile și în cazul în care măsura a fost luată de către judecătorul de drepturi și libertăți.”

40. La articolul 215, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Dispozițiile alin.(8) teza I se aplică în mod corespunzător și în procedura de cameră preliminară sau în cursul judecății, când judecătorul de cameră preliminară ori instanța de judecată dispune, prin încheiere, la cererea motivată a procurorului sau a inculpatului ori din oficiu, după ascultarea inculpatului. Încheierea poate fi contestată în condițiile art. 205 și, respectiv, art. 206, care se aplică în mod corespunzător.”

41. La articolul 219, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Judecătorul de drepturi și libertăți care respinge propunerea de luare a măsurii arestului la domiciliu față de inculpat poate dispune, prin aceeași încheiere, luarea uneia dintre măsurile preventive prevăzute la art. 202 alin. (4) lit. b) și c), dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.”

42. La articolul 227, alineatul (3) se abrogă.

43. La articolul 228, alineatul (1) se abrogă.

44. La articolul 235, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Inculpatul este ascultat de judecătorul de drepturi și libertăți asupra tuturor motivelor pe care se întemeiază propunerea de prelungire a arestării preventive, în prezența unui avocat, ales sau numit din oficiu. Ascultarea inculpatului se poate face cu acordul acestuia și în prezența unui apărător ales sau numit din oficiu și, după caz, și a unui interpret, și prin videoconferință, la locul de deținere.

(4) În cazul în care inculpatul arestat preventiv se află internat în spital și din cauza stării sănătății nu poate fi adus în fața judecătorului de drepturi și libertăți sau când, din cauză de forță majoră ori stare de necesitate, deplasarea sa nu este posibilă, propunerea va fi examinată în lipsa inculpatului, dar numai în prezența avocatului acestuia, căruia i se dă cuvântul pentru a pune concluzii. Dispozițiile art.204 alin. (7) teza finală se aplică în mod corespunzător.”

45. La articolul 238, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.238.- (1) Arestarea preventivă a inculpatului poate fi dispusă în procedura de cameră preliminară și în cursul judecății, de către judecătorul de cameră preliminară sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, din oficiu ori la propunerea motivată a procurorului, pentru o perioadă de cel mult 30 de zile, pentru aceleași temeiuri și în aceleași condiții ca și arestarea preventivă dispusă de către judecătorul de drepturi și libertăți în cursul urmăririi penale. Dispozițiile art.225 - 232 se aplică în mod corespunzător.”

46. La articolul 241 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de organele judiciare ori, în cursul urmăririi penale sau în cursul judecății în primă instanță, la împlinirea duratei maxime prevăzute de lege;

b) în cazurile în care procurorul dispune o soluție de netrimitere în judecată ori instanța de judecată pronunță o hotărâre de achitare, de încetare a procesului penal, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei ori o pedeapsă cu amendă, care nu însoțește pedeapsa închisorii, chiar nedefinitivă;”

47. La articolul 241, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Arestarea preventivă și arestul la domiciliu încetează de drept și în următoarele situații:

a) la pronunțarea în primă instanță a unei hotărâri de condamnare cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere sau la o pedeapsă cu închisoare cel mult egală cu durata reținerii, arestului la domiciliu și arestării preventive ori, după caz, a unei hotărâri prin care s-a aplicat o măsură educativă neprivativă de libertate;

b) în apel, dacă durata măsurii a atins durata pedepsei pronunțate în hotărârea de condamnare.”

48. La articolul 242, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cursul urmăririi penale, revocarea măsurilor preventive ale controlului judiciar și controlului judiciar pe cauțiune, precum și înlocuirea acestor măsuri între ele se dispune de procuror, chiar dacă măsura a fost luată de către judecătorul de drepturi și libertăți. La înlocuirea măsurii preventive a controlului judiciar cu măsura controlului judiciar pe cauțiune, dispozițiile art.216 alin.(1) și (3) și art.217 se aplică în mod corespunzător.

(4²) Împotriva ordonanței procurorului, dispuse potrivit alin.(4¹), se poate formula plângere, în condițiile art.213.”

49. La articolul 242, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cererea de revocare sau înlocuire a măsurii preventive formulată de inculpat se adresează, în scris, procurorului, judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de cameră preliminară sau instanței de judecată, după caz.”

50. La articolul 243, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Reținerea și arestarea preventivă pot fi dispuse față de un minor, în mod excepțional, numai dacă efectele pe care privarea de libertate le-ar avea asupra personalității și dezvoltării acestuia nu sunt disproporționate față de scopul urmărit prin luarea măsurii.”

51. La articolul 246, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin.(13), cu următorul cuprins:

„(13) În cazul în care dispune o soluție de netrimitere în judecată, procurorul sesizează judecătorul de cameră preliminară pentru confirmarea ori, după caz, înlocuirea sau încetarea măsurii. Acesta, în camera de consiliu, cu participarea procurorului, ascultă, dacă este posibil, persoana supusă măsurii provizorii, în prezența avocatului său, și, după efectuarea unei expertize medico-legale, se pronunță prin încheiere motivată. Împotriva încheierii se poate formula contestație, în termen de trei zile de la pronunțare, care se soluționează de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară celei sesizate sau, după caz, de completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, în camera de consiliu.”

52. La articolul 248, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alin.(14), cu următorul cuprins:

„(14) Dispozițiile art. 246 alin. (13) se aplică în mod corespunzător.”

53. La articolul 250, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Dacă, până la soluționarea contestației formulate conform alin.(1) a fost sesizată instanța prin rechizitoriu, contestația se înaintează, spre competență soluționare, judecătorului de cameră preliminară. Dispozițiile alin.(4) se aplică în mod corespunzător.”

54. Articolul 251 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Organele care aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii

Art.251.- Ordonanța sau încheierea de luare a măsurii asigurătorii se aduce la îndeplinire de către organele competente potrivit legii, din dispoziția organului de urmărire penală sau a judecătorului de cameră preliminară ori a instanței de judecată, după caz.”

55. La articolul 259, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Persoanele private de libertate se citează la locul de deținere, prin administrația acestuia. O copie a citației se comunică și administrației locului de deținere.”

56. La articolul 274, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.274.- (1) În caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la aplicarea pedepsei, suspectul sau, după caz, inculpatul, este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepția cheltuielilor privind avocații din oficiu și interpreții desemnați de organele judiciare, care rămân în sarcina statului.

(2) Când sunt mai mulți suspecti sau, după caz, inculpați, procurorul sau, după caz, instanța, hotărăște partea din cheltuielile judiciare datorate de fiecare. La stabilirea acestei părți se ține seama, pentru fiecare dintre suspecti sau, după caz, inculpați, de măsura în care a provocat cheltuielile judiciare.”

57. La articolul 275 alineatul (1) punctul 3, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) persoana vătămată, atunci când aceasta și-a retras plângerea prealabilă ori s-a dispus clasarea în temeiul dispozițiilor art.16 alin.(1) lit.a) - c) sau achitarea inculpatului, în măsura în care i se reține o culpă procesuală;”

58. La articolul 275, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Cheltuielile privind avocații din oficiu și interpreții desemnați de organele judiciare, potrivit legii, rămân în sarcina statului.”

59. La articolul 275, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin.(7), cu următorul cuprins:

„(7) În situația contestațiilor formulate de către administrația penitenciarului în cazurile prevăzute de Legea nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.”

60. La articolul 283 alineatul (4), litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) neîndeplinirea obligației prevăzute la art.142 alin.(2) sau a obligației prevăzute la art.152 alin.(3) de către furnizorii de servicii de telecomunicații informatice;”

61. La articolul 283 alineatul (4), după litera o) se introduce o nouă literă, lit.o¹), cu următorul cuprins:

„o¹) neîndeplinirea obligației prevăzute la art.146¹ alin.(7) de către instituțiile de credit sau entitățile financiare care efectuează tranzacțiile financiare;”

62. La articolul 283 alineatul (4), litera q) se modifică și va avea următorul cuprins:

„q) neîndeplinirea obligației prevăzute la art.153 alin.(3) de către furnizorul de servicii sau de persoana în posesia căreia sunt sau care are sub control datele prevăzute la art.153 alin.(1).”

63. La articolul 308, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.308.- (1) Atunci când există riscul ca persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente sau un martor să nu mai poată fi audiat în cursul judecății, procurorul poate sesiza judecătorul de drepturi și libertăți în vederea audierii anticipate a acestuia.

(2) Judecătorul de drepturi și libertăți, dacă apreciază cererea întemeiată, stabilește de îndată data și locul audierii, dispunându-se citarea părților și subiecților procesuali principali. Când audierea are loc la sediul instanței, aceasta se desfășoară în camera de consiliu.”

64. La articolul 308, după alineatul (3) al se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„Dispozițiile alin.(1)-(3) se aplică în mod corespunzător cu privire la audierea minorului martor sau parte civilă, precum și cu privire la audierea persoanei vătămate dacă, în raport cu persoana acestora sau cu natura cauzei, procurorul apreciază că evitarea audierii repetate pe parcursul procesului este în interesul acestora.”

65. La articolul 315, litera e) a alineatului (2) și alineatul (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) sesizarea judecătorului de cameră preliminară cu propunerea de luare ori, după caz, de confirmare, de înlocuire sau de încetare a măsurilor de siguranță prevăzute de art.109 sau art.110 din Codul penal, dispozițiile art.246 alin.(13) aplicându-se în mod corespunzător.

.....

(5) Menționarea motivelor de fapt și de drept este obligatorie numai dacă procurorul nu își însușește argumentele cuprinse în propunerea organului de cercetare penală ori dacă a existat un suspect în cauză.”

66. La articolul 339, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.339.- (1) Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă, după caz, de prim-procurorul parchetului, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului, ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel, ale procurorului șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.”

67. La articolul 364, alineatele (1), (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.364.- (1) Judecata cauzei are loc în prezența inculpatului. Aducerea inculpatului aflat în stare de deținere la judecată este obligatorie. Se consideră că este prezent și inculpatul privat de libertate care, cu acordul său și în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu și, după caz, și a interpretului, participă la soluționarea contestației prin videoconferință, la locul de deținere.

.....

(4) Pe tot parcursul judecății, inculpatul, inclusiv în cazul în care este privat de libertate, poate cere, în scris, să fie judecat în lipsă, fiind reprezentat de avocatul său ales sau din oficiu. În cazul în care inculpatul aflat în stare de deținere a solicitat să fie judecat în lipsă, instanța poate dispune, la cerere sau din oficiu, ca acesta să poată pună concluzii în cadrul dezbaterilor și să i se dea cuvântul prin intermediul videoconferinței, în prezența apărătorului ales sau din oficiu.

.....

(6) Inculpatul poate formula cereri, ridica excepții și pune concluzii, inclusiv în situația prevăzută la alin.(1) teza finală.”

68. La articolul 368, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Contestația nu suspendă executarea și se judecă în ședință publică, în termen de 5 zile de la primirea dosarului, cu citarea părților și a persoanei vătămate și cu participarea procurorului.”

69. La articolul 374, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți și de persoana vătămată, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i la cunoștință dispozițiile art.396 alin.(10).”

70. La articolul 375, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Inculpatul poate recunoaște faptele și solicita judecarea cauzei în aceste condiții și prin înscris autentic, iar dacă este minor trebuie să aibă și încuviințarea reprezentantului său legal.”

71. La articolul 396, alineatele (5) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Achitarea inculpatului se pronunță în cazurile prevăzute la art.16 alin.(1) lit.a)-d).

.....

(10) Când judecata s-a desfășurat în condițiile art.375 alin. (1) - (2), când cererea inculpatului ca judecata să aibă loc în aceste condiții a fost respinsă sau când cercetarea judecătorească a avut loc în condițiile art.377 alin.(5) ori art.395 alin.(2), iar instanța reține aceeași situație de fapt ca cea recunoscută de către inculpat, în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar în cazul pedepsei amenzii, cu o pătrime. Pentru inculpații minori, instanța va avea în vedere aceste aspecte la alegerea măsurii educative; în cazul măsurilor educative privative de libertate, limitele perioadelor pe care se dispun aceste măsuri, prevăzute de lege, se reduc cu o treime.”

72. La articolul 399 alineatul (3), literele a) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) o pedeapsă cu închisoare cel mult egală cu durata reținerii, arestului la domiciliu și arestării preventive;

.....
d) o măsură educativă neprivativă de libertate.”

73. La articolul 399, alineatele (4), (9) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Hotărârea pronunțată în condițiile alin.(1)-(3) cu privire la măsurile preventive este executorie.

.....
(9) Durata măsurii arestului la domiciliu se deduce din pedeapsa aplicată prin echivalarea unei zile de arest la domiciliu cu o zi din pedeapsă.

(10) După pronunțarea hotărârii, până la sesizarea instanței de apel, instanța poate dispune, la cerere sau din oficiu, luarea, revocarea, înlocuirea sau menținerea unei măsuri preventive cu privire la inculpatul condamnat, în condițiile legii.”

74. La articolul 409, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) martorul, expertul, interpretul și avocatul, în ceea ce privește amenzile judiciare aplicate prin sentință, precum și în ceea ce privește cheltuielile judiciare și indemnizațiile cuvenite acestora;”

75. La articolul 410, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul prevăzut la art.409 alin.(1) lit.e), apelul poate fi exercitat de îndată după pronunțarea încheierii prin care s-a dispus asupra cheltuielilor judiciare și indemnizațiilor și cel mai târziu în 10 zile de la pronunțarea sentinței prin care s-a soluționat cauza sau, după caz, în termen de 10 zile de la comunicarea sentinței prin care a fost aplicată amenda judiciară sau prin care s-a dispus asupra cheltuielilor judiciare sau indemnizațiilor.”

76. La articolul 421, punctul 2, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) desființează sentința primei instanțe și pronunță o nouă hotărâre, procedând potrivit regulilor referitoare la soluționarea acțiunii penale și a acțiunii civile la judecata în fond. Instanța de apel readministrează declarațiile pe care prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, dispozițiile art.374 alin.(7)-(10) și ale art.383 alin.(3) și (4) aplicându-se în mod corespunzător;

b) desființează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată pentru motivul că judecarea cauzei la acea instanță a avut loc în lipsa unei părți nelegal citate sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, invocată de acea parte. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată se dispune și atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra unei fapte reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare sau asupra acțiunii civile ori când există vreunul dintre cazurile de nulitate absolută, cu excepția cazului de necompetență, când se dispune rejudecarea de către instanța competentă.”

77. La articolul 424, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța de apel se pronunță asupra măsurilor preventive potrivit dispozițiilor referitoare la conținutul sentinței; când s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe sau instanței competente, instanța de apel poate face aplicarea corespunzătoare a art.399 alin.(10).”

78. La articolul 426, literele c) - h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) când hotărârea din apel a fost pronunțată de alt complet decât cel care a luat parte la dezbaterile pe fond a procesului;

d) când instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;

e) când judecata în apel a avut loc fără participarea procurorului sau a inculpatului, când aceasta era obligatorie, potrivit legii;

f) când judecata în apel a avut loc în lipsa avocatului, când asistența juridică a inculpatului era obligatorie, potrivit legii;

g) când ședința de judecată în apel nu a fost publică, în afară de cazurile când legea prevede altfel;

h) când instanța de apel nu a procedat la audierea inculpatului prezent, dacă audierea era legal posibilă;”

79. Articolul 428 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Termenul de introducere a contestației în anulare

Art.428.- (1) Contestația în anulare pentru motivele prevăzute la art.426 lit.a) și c) – h) poate fi introdusă în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei instanței de apel.

(2) Contestația în anulare pentru motivele prevăzute la art.426 lit.b) și i) poate fi introdusă oricând.”

80. La articolul 434 alineatul (2), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) hotărârile de respingere ca inadmisibilă a cererii de revizuire;

.....

c) hotărârile pronunțate în materia executării pedepselor;”

81. La articolul 467, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.467.- (1) Cererea de redeschidere a procesului penal poate fi formulată de către persoana judecată în lipsă și se adresează instanței care a judecat cauza în primă instanță.”

82. Articolul 470 se abrogă.

83. La articolul 477, alineatul (4) se abrogă.

84. La articolul 478, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Inculpații minori pot încheia acorduri de recunoaștere a vinovăției, cu încuviințarea reprezentantului lor legal, în condițiile prezentului capitol.”

85. Articolul 479 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Obiectul acordului de recunoaștere a vinovăției

Art.479.- Acordul de recunoaștere a vinovăției are ca obiect recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și privește felul și quantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia ori, după caz, soluția de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei.”

86. La articolul 480, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.480.- (1) Acordul de recunoaștere a vinovăției se poate încheia numai cu privire la infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 15 ani.”

87. La articolul 480, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii. Pentru inculpații minori, se va ține seama de aceste aspecte la alegerea măsurii educative; în cazul măsurilor educative privative de libertate, limitele perioadelor pe care se dispun aceste măsuri, prevăzute de lege, se reduc cu o treime.”

88. Articolul 484 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Procedura în fața instanței

Art.484.- (1) Dacă acordului de recunoaștere a vinovăției îi lipsește vreuna dintre mențiunile prevăzute la art.482 sau dacă nu au fost respectate condițiile prevăzute la art.483, instanța dispune acoperirea omisiunilor în cel mult 5 zile și sesizează în acest sens conducătorul parchetului care a emis acordul.

(2) Pentru termenul fixat se citează inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată. Instanța se pronunță asupra acordului de recunoaștere a vinovăției prin sentință, în ședință publică, după ascultarea procurorului, a inculpatului și avocatului acestuia, precum și, dacă sunt prezente, a celorlalte părți și a persoanei vătămate.”

89. La articolul 485, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.485.- (1) Instanța, analizând acordul, pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite acordul de recunoaștere a vinovăției și pronunță soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.480 - 482 cu privire la toate faptele reținute în sarcina inculpatului, care au făcut obiectul acordului;

b) respinge acordul de recunoaștere a vinovăției și trimite dosarul procurorului în vederea continuării urmăririi penale, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 480 - 482 cu privire la toate faptele reținute în sarcina inculpatului, care au făcut obiectul acordului, sau dacă apreciază că soluția cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror și inculpat este nelegală sau nejustificat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii sau pericolozitatea infractorului.”

90. La articolul 488, alineatele (1) – (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.488.- (1) Împotriva sentinței pronunțate potrivit art.485 și 486, procurorul, inculpatul, celelalte părți și persoana vătămată pot declara apel, în termen de 10 zile de la comunicare.

(2) Apelul referitor la modul de soluționare a laturii penale, declarat împotriva sentinței prin care a fost admis acordul de recunoaștere a vinovăției și a fost condamnat inculpatul, poate privi numai felul și cuantumul pedepsei ori forma de executare a acesteia.

(3) La soluționarea apelului se citează părțile și persoana vătămată.”

91. La articolul 488 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) admite apelul, desființează sentința prin care acordul de recunoaștere a fost admis și pronunță o nouă hotărâre, procedând potrivit art. 485 și 486, care se aplică în mod corespunzător;”

92. La articolul 506, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.506.- (1) În cauzele cu inculpați minori, organele de urmărire penală pot să solicite, atunci când consideră necesar, efectuarea referatului de evaluare de către serviciul de probațiune de pe lângă tribunalul în a cărui circumscripție teritorială își are locuința minorul, potrivit legii. În cazul în care se dispune trimiterea în judecată a inculpatului minor ori se încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, organele de urmărire penale sunt obligate să dispună efectuarea referatului de evaluare. Referatul de evaluare se efectuează cu cel mult 60 de zile mai înainte de trimiterea în judecată sau de sesizarea instanței.”

93. La articolul 532, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Cererea făcută în numele unei persoane fictive, precum și cererea făcută în numele unei persoane reale, fără mandat din partea acesteia, dat în condițiile legii, sunt inadmisibile.”

94. Denumirea Secțiunii 1 a Capitolului III al Titlului V se modifică și va avea următorul cuprins:

„Secțiunea 1 - Condamnarea în cazul anulării sau revocării renunțării la aplicarea pedepsei sau a amânării aplicării pedepsei”

95. La articolul 581¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă constată că sunt îndeplinite condițiile art.82 alin.(3) din Codul penal instanța, anulând renunțarea la aplicarea pedepsei, dispune condamnarea inculpatului pentru infracțiunea cu privire la care se renunțase la aplicarea pedepsei, stabilește pedeapsa pentru aceasta, aplicând apoi, după caz, dispozițiile cu privire la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.”

96. La articolul 597, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ poate participa la judecată în vederea rezolvării situațiilor reglementate în prezentul titlu și prin intermediul videoconferinței, la locul de deținere, cu acordul său și în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu și, după caz, și a interpretului.”

97. După articolul 601 se introduce un nou articol, articolul 601¹, cu denumirea marginală:

„Soluționarea cererilor fictive

Art.601¹.- Cererile prevăzute de prezentul titlu făcute în numele unei persoane fictive sau împotriva unei persoane fictive, precum și cererile formulate în numele unei persoane reale, fără mandat din partea acesteia, dat în condițiile legii, sunt inadmisibile.”

Art.III.- (1) În aplicarea art.209 alin.(17), art.218 alin.(4), respectiv art.228 alin.(2) din Codul de procedură penală, precum și a Titlului III - "Dispoziții privind cooperarea cu statele membre ale Uniunii Europene în aplicarea Deciziei-cadru nr.2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre" din Legea nr.302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele judiciare prezintă suspectului, inculpatului sau persoanei condamnate, o informare scrisă cu privire la drepturile acestuia pe parcursul procesului penal sau al procedurii de executare a mandatului european de arestare. Informarea se va face în limba română, în limba maternă sau într-o limbă pe care acesta o înțelege, după caz.

(2) Cuprinsul în limba română al acestei informări va fi stabilit prin ordin comun al Ministrului Justiției, Ministrului Afacerilor Interne, Consiliului Superior al Magistraturii, Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție și Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art.IV.- (1) Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prezenta lege transpune art. 2 lit.c) pct. (ii) și (iii), art.3 alin.(5), art.4 alin.(2), (4) și (7), art.5 alin.(2), art.7 alin.(2), art.9 lit.b) și f), art.15 alin.(2) și art.20 alin.(3) lit.e) din Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploataării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, de abrogare a Deciziei-cadru 2004/68/JAI, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L 335 din 17 decembrie 2011, precum și art.4 alin.(4) și art.5 alin.(2) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.142 din 1 iunie 2012.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 11 mai 2015, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Ioan Chelaru

